

Sygn. akt I Ca 248/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Joanna Składowska

SSR del. Robert Pabin

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa Banku (...) SA we W.

przeciwko P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 30 marca 2016 roku, sygnatura akt I C 950/15

oddala apelację.

I Ca 248/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Łasku I Wydział Cywilny w sprawie z powództwa Banku (...) S.A. we W. przeciwko P. B. o zapłatę zasądził od pozwanego P. B. na rzecz powoda Banku (...) S.A. we W. kwotę 12 299 (dwanaście tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych, z czego kwotę 12 245,40 (dwanaście tysięcy dwieście czterdzieści pięć 40/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek umownych nie może przekroczyć wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, a kwotę 48,53 zł (czterdzieści osiem 53/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 23 lutego 2015 r. do 31 grudnia 2015 r., a od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz zobowiązał pozwanego P. B. do zapłaty na rzecz powoda Banku (...) S.A. we (...) 572,93 (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa 93/100) złotych tytułem kosztów procesu.

Orzeczenie to zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia.

Powód Bank (...) S.A. we W. i pozwany P. B. zawarli umowę o limit kredytowy nr (...). W umowie przewidziano, że oprocentowanie należności przeterminowanych równe jest czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Ponadto Kredytobiorca zobowiązał się do poniesienia kosztów, które mogą powstać w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań z umowy – kosztów monitów i wezwań. W § 9 umowy zastrzeżono, iż Bank może z zachowaniem terminu 30- dniowego wypowiedzieć limit kredytowy i zażądać spłaty należności w przypadku, gdy dojdzie do zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z umowy.

29 sierpnia 2014 r. powód wypowiedział umowę. Sporządzono wyciąg z ksiąg rachunkowych, zgodnie z którym wysokość zobowiązania na 19 lutego 2015 r. wynosi:

12 2245,40 zł kapitału oraz 48,53 zł odsetek umownych liczonych od 1 czerwca 2014 r. do

12 listopada 2014 r. oraz dalsze odsetki umowne za opóźnienie liczone od 13 listopada 2014 r.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Rejonowy stwierdził, że w sprawie nie zachodzi podstawa do odrzucenia pozwu lub też do umorzenia postępowania. Odnosząc się do zarzutów pełnomocnika pozwanego, Sąd Rejonowy nie podzielił argumentacji strony pozwanej, bowiem art. 199 k.p.c. co do zasady wyczerpująco reguluje przesłanki odrzucenia pozwu, a okoliczność wskazana przez powoda nie została wymieniona we wskazanym artykule. Ponadto okoliczność ta nie jest również podstawą do umorzenia postępowania ani nie stoi na przeszkodzie merytorycznemu rozpoznaniu niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu Rejonowego pozew został skutecznie wniesiony w ramach postępowania upominawczego. Powód zachował wymagania dotyczące pozwu w postępowaniu elektronicznym, określone w art. 505³² k.p.c. Zgodnie z art. 505³¹ § 5 k.p.c. datą wniesienia pisma procesowego drogą elektroniczną jest data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego. Sąd podkreślił, że z akt sprawy wynika, iż powód dopełnił wymogów określonych w art. 505³² k.p.c. oraz art. 505³¹ § 5 k.p.c., a jego pozew został zewidencjonowany w systemie. W związku z tym doszło do skutecznego wszczęcia postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym i jego dalszej kontynuacji w ramach postępowania „zwykłego”. Ponadto Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż brak możliwości zapoznania się z aktami prowadzonymi w systemie teleinformatycznym może być rozważany jedynie w kategoriach ewentualnego pozbawienia strony możliwości obrony swych praw, co nie nastąpiło w niniejszej sprawie. Sąd zauważył bowiem, że pełnomocnik otrzymał treść pozwu wraz z rozbudowanym pismem powoda i załącznikami. W konsekwencji, strona pozwana miała pełną możliwość zapoznać się z żądaniem pozwu i jego uzasadnieniem w toku postępowania. W tym zakresie zarzuty pozwanego nie są zasadne.

Zdaniem Sądu Rejonowego merytorycznie powództwo zasługuje na uwzględnienie. Znajduje swą podstawę materialnoprawną w ustawie z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. 2014.1497) i ustawie z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tj. Dz.U. 2015.128). Między powodem a pozwanym doszło do zawarcia umowy o kredyt odnawialny będący odmianą kredytu, którego istotą jest to, że bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 Prawa bankowego). Strona pozwana nie zaprzeczała, że taka umowa została z powodem zawarta, a kwota kredytu została oddana do dyspozycji pozwanego. Pozwany nie zaprezentował zarzutów i dowodów dotyczących faktycznej i materialnoprawnej strony procesu, a jedynie odnosił się do formalnej strony postępowania. Sąd oparł się zatem na dowodach przedstawionych przez powoda, którym nie zaprzeczono.

Pozwany złożył apelację od powyższego wyroku, zaskarżając przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości, zarzucając mu:

- naruszenie art. 206 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że nie ma znaczenia okoliczność, że Sąd nie doręczył pozwanemu pozwu wniesionego w sprawie.

Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i odrzucenie pozwu oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy oddala apelację jako bezzasadną. Na wstępie należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia Sądu Rejonowego oraz wnioski w nich zawarte.

Pozwany w apelacji ponownie powołał zarzuty dotyczące formalnej strony postępowania, które były przedmiotem analizy w postępowaniu w pierwszej instancji. Zdaniem pozwanego naruszono art. 206 § 1 k.p.c., który stanowi: „Termin rozprawy wyznacza przewodniczący. Jednocześnie z wyznaczeniem pierwszej rozprawy zarządza doręczenie pozwu i stosownie do potrzeby wyznacza sędziego sprawozdawcę”. Odnosząc się do zarzutu pozwanego, Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy przekonująco dowiódł, iż w niniejszej sprawie pozew został wniesiony skutecznie w ramach elektronicznego postępowania upominawczego (zgodnie z art. 505³² oraz art. 505³¹ k.p.c.). Ponadto nie ulega wątpliwości, iż pozwany otrzymał treść pozwu wraz z rozbudowanym pismem powoda i załącznikami. Zatem twierdzenie powoda, że Sąd nie doręczył pozwanemu pozwu wniesionego w sprawie, należy uznać za chybione. W aktach sprawy widnieje zwrotne poświadczenie odbioru pisma (datowanego na 4 grudnia 2015 r.) przez stronę pozwaną.

Wymaga podkreślenia, że art. 199 § 1 k.p.c. wyczerpująco reguluje przypadki, w których sąd odrzuca pozew. Jest to katalog zamknięty, co oznacza, że okoliczność nie wymieniona we wskazanym przepisie (a za taką należy uznać okoliczność niedoręczenia pozwu, podnoszoną przez stronę apelującą) nie powoduje odrzucenia pozwu.

Na marginesie można zauważyć, że nawet, gdyby pozwany nie otrzymał odpisu pozwu, to mogłoby to zostać rozważone z punktu widzenia nieważności postępowania, która w niniejszej sprawie również nie zachodzi. Strona pozwana była prawidłowo zawiadamiana o terminach rozpraw. Pełnomocnik pozwanego stawiał się na rozprawie w Sądzie pierwszej instancji. Strona pozwana miała więc możliwość przedstawienia swoich twierdzeń, składania wniosków dowodowych oraz skorzystania z środka odwoławczego. Zatem apelujący nie był pozbawiony możliwości obrony swych praw. Nie zaistniała żadna okoliczność stojąca na przeszkodzie merytorycznemu rozpoznaniu sprawy.

Trzeba zauważyć, że strona pozwana, zarówno w toku postępowania w pierwszej instancji, jak i w trakcie postępowania w drugiej instancji, nie podnosiła zarzutów materialnoprawnych, w szczególności zarzutów dotyczących podstawy żądań powoda, a więc umowy o kredyt odnawialny.

Wobec stwierdzenia, że pozew został doręczony prawidłowo, należy uznać, że nie doszło do naruszenia art. 206 § 1 k.p.c. Nie zachodzi podstawa do uchylenia wyroku i odrzucenia pozwu. Ze względu na brak innych zarzutów pozwanego, w szczególności dotyczących materialnoprawnych aspektów sprawy, Sąd Okręgowy orzekł, że apelacja jest bezzasadna.